

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 1 marca 2005 r. w sprawie T-169/03 Sergio Rossi SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione przez Sergia Rossiego w dniu 17 maja 2005 r.

(Sprawa C-214/05 P)

(2005/C 182/54)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 17 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Sergia Rossiego, reprezentowanego przez adwokata A. Ruę, działającego przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Alicante (Hiszpania), od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 1 marca 2005 r. w sprawie T-169/03 Sergio Rossi SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału:

- o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku będącego przedmiotem sporu z powodu naruszenia art. 8 i 73 rozporządzenia Rady nr 40/94⁽¹⁾ oraz naruszenia art. 44 § 1 i art. 81 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji;
- pomocniczo, o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rejestracji znaku towarowego SISSI ROSSI dla towarów takich jak „skóra i imitacje skóry”;
- ewentualnie, o uznanie prawa do przedstawienia dowodów, uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania celem uwzględnienia dowodów uznanych za niedopuszczalne bądź też — na podstawie prawa strony do przedstawienia swych uwag, o którym mowa w art. 73 rozporządzenia Rady nr 40/94 — o przekazanie niniejszej sprawy Wydziałowi Odwoławczemu OHIM celem wyznaczenia terminu złożenia wyjaśnień;
- o obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przegranej sprawy zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 2 maja 1991 r.

Zarzuty i główne argumenty:

Wnoszący odwołanie twierdzi, iż zaskarżony wyrok jest wadliwy z powodu naruszenia następujących przepisów:

- Artykułu 81 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji ze względu na to, iż zaskarżony wyrok nie zawiera uzasadnienia odnoszącego się do głównego żądania skargi.
- Artykułu 44 § 1 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji ze względu na to, iż zostały uznane za niedopuszczalne przedstawione przez skarżącego dowody, które jego zdaniem

powinny być zostać dopuszczone; pomocniczo należy uznać, iż został naruszony przepis art. 73 rozporządzenia Rady nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ze względu na to, iż w postępowaniu przed Wydziałem Odwoławczym OHIM strona nie miała możliwości złożenia wyjaśnień dotyczących ewentualnego podobieństwa spornych towarów.

- Artykułu 8 rozporządzenia Rady nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ze względu na to, iż znaki towarowe Miss Rossi i Sissi Rossi należy uznać za niezgodne ze sobą. W istocie bowiem towary takie jak „torebki damskie” i „obuwie damskie” należy uznać za pokrewne, zaś porównywane znaki towarowe za podobne. Na podstawie podobieństwa zarówno towarów, jak i znaków towarowych należy stwierdzić istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, w rozumieniu tego przepisu, poprzez pomylenie tych dwóch znaków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str.1

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-218/05)

(2005/C 182/55)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 17 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez K. Simonssona i C. Loggię, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/59/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającej dyrektywę Rady 93/75/WE, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął dnia 5 lutego 2004 r.

(¹) Dz.U. L 208 z 05.08.2002, str. 10

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-219/05)

(2005/C 182/56)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 18 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez D. Recchię, działającego w charakterze pełnomocnika oraz adwokatów J. Rivas-Andrésa i J. Gutiérreza Gisberta, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Królestwu Hiszpanii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że poprzez niepoddanie ścieków komunalnych ze Sueki i podległych jej miejscowości, a także z określonych gmin La Ribery (Walencja) właściwemu oczyszczaniu przed ich odprowadzeniem do obszaru uznanego za wrażliwy, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 3, 4 i 5 ust. 2 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (¹);
- 2) obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

— Uchybienie zobowiązaniom ciążącym na Królestwie Hiszpanii na mocy art. 3 ww. dyrektywy: zgodnie z tym artykułem Państwa Członkowskie zapewniają, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r. w aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców większej niż 10 000 zainstalowane zostały systemy zbierania ścieków, w przypadku gdy odprowadzają one swoje ścieki komunalne do wód, które zostały uznane za „obszary wrażliwe”. Zarówno aglomeracja Sueki, jak również i większa część aglomeracji okręgu La Ribera w prowincji Walencja, posiadają populację większą niż 10 000 równoważnej liczby mieszkańców i odprowadzają swoje ścieki komunalne do obszaru uznanego za „wrażliwy”. Pomimo to, jak dotąd nie zainstalowano systemów dla wszystkich ścieków komunalnych tych aglomeracji.

— Uchybienie zobowiązaniom ciążącym na Królestwie Hiszpanii na mocy art. 4 i 5 ww. dyrektywy: przepisy te zobowiązują do poddania oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż wtórne odprowadzanych do obszarów wrażliwych ścieków komunalnych aglomeracji miejskich liczących ponad 10 000 mieszkańców, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r. Tymczasem wszystkie ścieki komunalne Sueki nie są poddawane oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż wtórne przed ich odprowadzeniem do obszaru wrażliwego w morzu. Podobnie, przed odprowadzeniem do tego samego wrażliwego obszaru, nie jest poddana właściwemu oczyszczaniu większa część ścieków komunalnych aglomeracji okręgu La Ribera. Miejscowości nadbrzeżne podległe Suece (El Perelló, Las Palmeres, Mareny de Barraquetes, Playa del Rey y Boga de Mar), których liczba mieszkańców w okresie letnim wynosi od 37 000 do 51 000 osób, poddają ścieki komunalne jedynie oczyszczaniu wtórnemu przed ich odprowadzeniem do wspomnianego obszaru wrażliwego.

(¹) Dz.U. L 135 z 30.05.1991, str. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bayerisches Verwaltungsgericht München z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie Daniela Halbrittera przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-227/05)

(2005/C 182/57)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 20 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bayerisches Verwaltungsgericht München z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie Daniela Halbrittera przeciwko Freistaat Bayern.

Bayerisches Verwaltungsgericht München zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 1 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG (¹) należy interpretować w ten sposób, że Państwo Członkowskie nie może odmówić na swoim terytorium uprawnienia do prowadzenia pojazdów wynikającego z prawa jazdy wydanego w innym Państwie Członkowskim, jeżeli na terytorium pierwszego Państwa Członkowskiego w stosunku do posiadacza prawa jazdy został zastosowany środek w postaci cofnięcia lub zawieszenia prawa jazdy wydanego przez to Państwo Członkowskie, gdy upłynął okres zakazu wydania nowego prawa jazdy zarządzony razem z tym środkiem w tym Państwie Członkowskim, zanim zostało wydane prawo jazdy przez to drugie Państwo Członkowskie i